

מסורת הש"ס

גליון הש"ם

גמ' וכן היה רשב"י אומר.
כעין זה כ"ב לג ע"ב. וזה
מן ע"ב:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] תוב' ד"ה ומעשרות
וה' לעבור עליה בשני
לחמין וכו'. ג"כ לא דיקא
כי לחמין אלא לא ועשה
וממ"ה הכנסתה. דהא קרא
דנישור עשה הוא. ויכ"ב
במל' ד' דוד:

מוסף רש"י

מטונק. תמשך שנה
לשנה על אכנה עלך
עובדים דב. חי: הגעתי
עובדי עבד. הרר זה
צריך גמור. על דבר זה
תשפוט ויבדק ויכיר
זה, ולא אחריני שאל לשם
עשה אלא קים מזה
טורלו שנה לעשות דקה
ותמחנה אף להנאה עשמו
שמה בה עלום הכא וזו
שמו בניו פסחים כח

רבינו חננאל

[illegible]

יומה חשחן ובני
 לעלות לאלה שמיא
 כמאמר כהניא די
 להם יום ביום די
 יצחק רבי ^במטותן ד'
 לאלה שמיא ומצלי'
 ומאן דעבד רבי לאו
^טהאומר סלע זו
 בני ובשביל שאזכר
 הבא הרי זה צדיק
 בישראל כאן בעוה
 אימא מגלן דאח
 די אבן גלל תלתא
 ונפקתא מן בית מל
 דעבד הכי סבר
 איקלייה בנורא אטור
 והכתוב ^ישלושה מור
 ארוים שלמה עבד
 מלמטה שלמה שק
 שקיעה בבנינא
 איהו לא סדייה בכ
 ואיתימא רבי ^יצחק
^טויאמר לי המלך
 מאי שגל אמר רב
 דרב כלבתא אלא מ
 מרא שמיא התרוממ
 היתיו קדמך ואנ
 ולחנתך חמרא שתין
 היא כלבתא בת משור
 משיא דמלפא לה
 קורא לו תגר אלף תולה היסורין
 בעוהו אלף עובד כוכבים אם אין ממיתין
 לו כגמולו קורא תגר: **נדבין** די
גלן גלן כתב ששאל חיד עורא
 כמבזבז של שורות של אבני שיש שלש
 בחומות הבית והרביעי של עד:
נזכפא למשכב. ובני נח החזירו על
^כשאלמר ^כדבאשיט וכו' לבשר
 אחד יאלו בהמה ויהיה ויפך שאין
 נעשין בשר אחד שאין יולדין מן
 האדם: **ננום** מלכין **ניקרויך**.
^נניקרויט) אורח לעמוד לנח: **נעלם**
 נעל. דעלמא נלמכתא היא: **ורכב** ו
 ימא. להאי שגל דהכא גמרא גמרא
 לה מריה דנלמכתא הוא: **עדי כסף**
נדרין **מאס**. חנו להס נגזר הבית:
רגל שני ר'ה **רגלים**. לכו שיהו
 הנכנס כאלה נניסן הוא ראש
 השנה **רגלים**: **נפקא מינה**. דהאי
^דהיה: **לענין נדר**. שהוא מזהיר בכל
 המאמר ותלה הכמוז אחורוי שלמה
 רגלים ואשמועי' מתניתין שאינו עובר
 עד שיבא פסח ראשון לשלשתן שס
 עברו עליו שזה ספק כקדקן עליו עובר:
הנדר. **הנדר**. האומר דמי עליו ששמן
 כעבד: **ואחד המעריץ**. דבר
 לנדרק הבית: **ואחד המעריץ**. שאלמר
 מעריץ עליו שהעריץ קצוב כמורה כפי
 נניסן: **פעמים שלשה**. פעמים שהוא
 ענין: **פעמים שלשה** **רגלים**: **פעמים**
הפעם. נדבין כקדקן: **חייבי דמין**.
 מאמר דמי עליו: **והמערין**. מרמי
 נניסן: **כבוד ומעשר**. מעשר כהמה:
 מדי

בדכתיב 'בנות מלכים ביקרוּתִיךָ צִבְחָה שֶׁל לִימוֹיֶךָ כְּלֻכְתָּהּ הִיא מֵאֵי קָא מִבְּשֵׁר לְהוּ נְבִיא לְיִשְׂרָאֵל הִכִּי תוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל כִּשְׁגַל לְעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וְזִיתִם לִכְתָּם שֶׁשֶׁגַל מַלְכָּתָא הִיא וּרְבָה בַּר לִימָא גְמֵרָא גְמִיר לֵה וְאִמָּה חֲבִיבָה עֲלָיו כִּשְׁגַל אִי נְמִי שְׁהוּשִׁיבָה בְּמִקּוֹם שֶׁגִּי אֶחָמִין מֵהִכָּה * עַד כִּסֵּף כְּכֹרִין מֵאֵה וְעַד חֲנֻשִׁין כּוֹר בְּרֵאשָׁא וְעַד בְּתוּן מִשֵּׁחַ מֵאֵה וּמֵלֶךְ דִּי לֹא כֵתֵב וְגו' הִשְׁתַּחֲוֶה בְּקִיצוֹתָא וְלִדְלָמָא מַעֲיָקְרָא לֹא הוּהּ קִים לֵה וְכִדְרִשְׁנִין מַעֲיָקְרָא: וְלִרְגִלִּים: רְגִלִּים בְּאַחֵד בְּנִיסָן הוּא הוּא אִמְר רַב חֲסֵדָא רְגַל שְׁבוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה לִרְגֵל לְמִיקָם עֲלֶיהָ כִּבֵּל תֵּאֲחֹר וּרְבִי שְׁמַעוֹן הִיא דִּתְנִיא הַמַּקְדִּישׁ וְאַחֵד הַמַּעֲרִיךְ * כִּיּוֹן שְׁעִבְרוּ עֲלָיו ג' רְגִלִּים וְאִמְר *ג' רְגִלִּים כְּסֻדְרָן וְחַג הַמִּצּוֹת תִּחִלָּה * וְכֵן הִיא תַּחֲסִיב * פַּעֲמִים ג' פַּעֲמִים ד' פַּעֲמִים חֲמִשָּׁה כִּיצַד נִדְר לִפְנֵי חֲמִשָּׁה לִפְנֵי הַחֵג אֲרַכְעָה ת"ר * חִיִּיבֵי הַדְּמִין * וְהַעֲרֵר חֲמִאוֹת וְאַשְׁמוֹת עוֹלוֹת וְשִׁלְמִים צְדָקוֹת וּמַעֲשָׁוֹת

בר לימא גמרא גמיר כר. איבעצא אימא מנא לן דאחמין דכתיב עד כסף
 בין סאה וגו' מעיקרא בלא קיצותא והשתא בקיצותא כול'. ירושלמי: מה בין
 דאמר מחשרי מינן. א"ר יונה (ל) שטרות היו יוצאין, נפק שטר מלוה וכתוב

ירון ודכרין ואמרין
שין מלה חמר ומשה
ושלם להוא מתיבה
שלו אמר לו רבי
לחון מהקרבין שיחוחין
לחיי מלכא וכוונתו
עליוותא היא והתניא
דקה בשביל שיחיו
בה לחיי העולם
מור לא קשיא כאן
כוכבים ואיבעית
דכתיב 'נרדכין'
נרדכ רבי אע תרת

א תתייב למה ליה
מרדו בי יהודאי
שלמה לא ענב רבי
גזית וטור כרתות
למעלה ואיהו ענב
רבי בבנא איהו לא
מה סדיה בסידא
א (אמר) רב יוסף
יגל דאחמין מהכא
ושגל יושבת אצלו
בה לימא משמיה
רבי דרבי *ועל
ולמאניא די ביתיה
ורברכנך שגלתך

היון ואי שגל כלבתא
א חמרא היא הא לא
שתייא אלא מעתה
תם אופיר ואי שגל
אמר בשבר שחביבה
פיר ואיכע"א לעולם
קרי לה שגל שהיתה
אביעית אימא מנלן
מאה ועד חמר בתין
עיקרא בלא קיצותא
צותא אלא מחוורתא
בחמשה עשר בניסן
נפקא מינה לנודר
ואחד הנודר ואחד
בבל תאחר ר"ש
ש בן יוחי אומר רגלים
נפסח ג' לפני עצרת
החרמין וההקדרשות
בכור ומעשר ופסח
למט

ר' קאי צבל תאחר אף על
דאפריש ולא אקריב אצל מנ
ל זמן שלא נחמרח לא מיחיי
פ"ק דנדרים (דף ג:) וקצת
ושימא צבל מעשר איתנהו כ
לא מעצרת ועד החג בקריא

יתגדב אדם ויעברו עליו ג' רגלים
היא דתניא אחד הנודד וכול',
והערכים והתרמים וההקדשות חטא

עין משפט
נר מצות

ז א מ"י פ"ד מהל'
מעשה הקדושות הל' יג
סמג לאין שלא:
ב [מ"י] פ"ח מהלכות
ערכין הלכה א:

תורה אור השלם

1. ומה חשון ובני תורין
ודכרין ומרין לעלון
אלה שמאי חנני מלח
חמר ומשה במאמר
קדושי די בירושלם
לרוא מתיבה להם יום
ביום די לא שלח
2. די להן מהקדשין
ניחוח אלה שמאי
ומעלין לחיי מלכא
ובגדו:
עורא ט ג
נרדין די אבן גל
חלתא ומרדך די אע
חלתא ותפקתא מן בית
מלכא מתיבה:

עירא ו ד
4. ויכן את החצר
הפנימית שלשה טורי
גזית וטור כרתת
אחדים: מלכים א ו לו
5. ויאמר לי המלך
השגל יושבת אצלו עד
מתי יהיה מהלכך ומתי
תשוב ויטב לפני המלך
וישלחני ואתנה לו זמן:

נחמיה ב'
6. ועל קרא שפלא
החרומות ולפאנא דר
הרבינו דהיווין קאמא
ורבנאן שפלאן
ולמנאן שפלאן
בדון וולאליה קפא
ורבאנא נחשא שפלא
אנא ואנא דר לא קעין
אנא שמעין וולא קעין
שבחא וולאליה דר
שפלאן בידא וכל
אנאן דר לא הדרת:
ויעא לב'
7. בנות מלכא
בירחוקין נצבה שגל
לימנא בכתא אמר:
החלמיס ה'
8. ועד כחן בכוון מאה
ועד כחן בכוון מאה
ועד חמרי בתין מאה ועד
בתין משת מאה ומלח דר
זעיר דר

רבינו חננאל (דמשך)

[illegible]